

Svědectví: Můj odchod z kalvínského charismatického sboru

Svědectví o odchodu z kalvínského charismatického sboru

Nemohu říci, že jsem byl někdy kalvinista, ale když jsem po dlouhé pauze začal chodit do kostela, navštěvoval jsem kalvínský charismatický sbor, což je docela kombinace! Učení o svrchovanosti Boží bylo pro mě velmi požehnané, byla to pravda, které jsem potřeboval porozumět zejména v té době.

Nicméně téměř okamžitě jsem byl zmaten tvrdou povahou kalvinistické doktríny a všiml jsem si, že „správná doktrína“ v kalvinistickém kruhu měla větší význam než kázání dobré zprávy.

Postupně jsem začal chápat, že podle kalvinismu nebyla dobrá zpráva tak dobrá, ve skutečnosti, pokud jste nebyli jedním z „vyvolených“, byla to špatná zpráva ... a čím tvrdší kalvinista, který kázal nebo vysvětloval, tím více jsem se byl znepokojen povahou mého milujícího Boha.

Stejně jako Ergun Caner vidím kalvínského Boha jako drsného Molechova boha islámu ... Začal jsem číst Iana Murraye, Spurgeona, R. C. Spoula atd., dokud jsem nebyl dost zoufalý, abych si uvědomil, že prosté čtení Písma není dost dobré, to, co se zdálo jako skutečná nabídka spásy pro kohokoli, se stalo blátivým nepořádkem, kterému porozuměli jen PhD.

Opravdu mě to všechno rozrušilo, až mi jednoho krásného dne Pán ukázal, že evangelium, jak řekl, je pro ty, kdo přijmou dobrou zprávu jako dítě, a to, co dítě může pochopit o Ježíšově milostivé nabídce, je vše, co je opravdu třeba znát, aby člověk našel záchranu.

Moje šestiletá dcera našla Krista díky tomu, že viděla obraz Ježíše na kříži v bazaru v Pákistánu. Ten den v něj uvěřila a nikdy se nevrátila (byla vychována jako muslimka).

Věřím také, že mi Pán ukázal, že existují tajemství spasení, která se snad kalvinisté snaží uchopit a definovat, a možná jak kalvinisté, tak arminiáni mají Světlo, ale ne úplné porozumění.

Můj závěr pozorování mezi kalvinismem a dalšími naukovými směry k evangeliu je tento ... Podíval jsem se na život Jana Calvina a Johna Wesleyho a pokusil jsem se zvážit, jak každý žil a jak každý vyjádřil Kristovu lásku.

Život Johna Wesleyho bezpochyby vyjadřoval hlubokou lásku a odhodlání získat duše pro Krista, Jan Calvin se zaměřil na nápravu nesprávné doktríny a nastolení Boží vlády zde na Zemi, působil na mě

jako tvrdý muž.

Když jsem četl kalvinismus, připadá mi to jako nové farizejství, všechno jsou výpočty, sčítání a odčítání. Žádné promarněné kapky Kristovy krve atd. Nechci tím ponižovat upřímné kalvinisty, ale všiml jsem si, že u nich existuje tendence k hrdosti na „vyšší“ porozumění a menší evangelizační duch.

Říkám to z jednoho důvodu: přimět lidi, aby přemýšleli o tom, co v nich vyvolává jejich nauka. Byl jsem jednou na bohoslužbě, kam vešla buddhistická dívka, seděl jsem vedle ní a doufal, že s ní budu mluvit o Spasení.

Bohužel se náš kazatel rozhodl tu neděli učit smyslu kalvinistického systému TULIP. Byl jsem zděšený! Nedávno zachráněná sestra dívky ji poslala do našeho sboru. Buddhistická dívka zůstala asi do L (omezené smíření), spása NENÍ NABÍZENÁ pro všechny.

Poté odešla, už ji nikdy nikdo neuvidí, nemusela být vyvolena □ Vlastně tomu nevěřím, stále se snažím definovat, čemu věřím, ale vím, že to není tak, jak je uvedeno v nemilém kalvinistickém systému TULIP.

Bůh nám všem žehnej a dej nám moudrost a světlo pro jeho čest, pro jeho království.

Patti Haider

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Česká republika](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj baptistických sborů](#)